

Mentoraat 2016 2017

Fotobond afdeling
Noord-Holland noord

Inhoud:

- 4 Marga Rezel
- 7 Arjan de Jong
- 10 Sacha Schaafsma
- 13 Marion Dassen
- 16 Ger Schmitz
- 18 Will Hoekstra
- 21 Veronica Stoomer
- 24 Peter van der Voort
- 27 Melanie Schaafsma
- 30 Bas Versteeg
- 33 Daniëlle Corstens

In het boek 'Over foto's gesproken' van Hans Brongers en Simon Ophof wordt bij pijler vier (de moeilijkste) gesproken over: invalshoeken voor waardeoordelen. Er wordt onderscheid gemaakt tussen fotografie als realisme, fotografie als expressionisme, fotografie als instrumentalisme en fotografie als formalisme. In dit mentoraat kwamen al deze verschillende facetten naar voren.

Fotografie als realisme toont vooral de wereld, het leven om ons heen, mooie voorbeelden daarvan zijn het werk van Marga en Peter. Bij fotografie als expressionisme geeft de fotograaf uitdrukking aan zijn persoonlijke gevoelens of op de manier waarop de werkelijkheid ervaren wordt. Bekijk daarvoor het werk van Daniëlle. Met de fotografie als instrumentalisme wil de fotograaf wat bereiken met zijn fotografie, begrip, empathie of wil iets aan de kaak stellen. Daar geeft Marion een mooi voorbeeld van. Bij de fotografie als formalisme is de vorm, de compositie, het belangrijkste uitgangspunt, daar laat Gert een uitstekend voorbeeld van zien. Tussen deze invalshoeken zijn er natuurlijk ook vormen die ergens tussen in zitten. In het werk van Arjan is te zien hoe hij, als in een film, verslag doet van een tocht naar Wadway die eindigt in een kapel.

Dit boekje is op deze manier ook uitstekend lesmateriaal geworden, waar kan het werk van de verschillende deelnemers geplaatst worden. Wat voor fotografen zijn het, waar zou jij je als fotograaf het beste thuis voelen? Vragen waarop, bij het goed bekijken van deze eindresultaten, wellicht een antwoord gegeven kan worden.

Voor mij, als mentor, was dit mentoraat een uitdaging, zoveel fotografen met verschillende interesses en meningen. Het gevolg was dat het soms onrustig was in de groep maar de bereidheid om elkaar te helpen was groot, zeer groot mag ik wel zeggen. Hartelijk dank daarvoor.

In de onderlinge discussie werd ook ik niet gespaard, na een opmerking van mijn kant dat het werken met een zogenaamde lensbaby gemakkelijk tot resultaat leidt, kreeg ik een dergelijke lens te leen om maar een keer uit te proberen. Conclusie, het valt vies tegen om daar goede resultaten mee te maken.

Alle deelnemers hartelijk dank voor het enthousiasme en doorzettingsvermogen. Hopelijk hebben jullie de smaak van het seriematig fotograferen te pakken gekregen en kan de ontwikkeling naar een persoonlijke manier van fotograferen zich nog verder ontwikkelen.

Veel succes,

Harry.

Marga Rezel 'Hotel de Vassy'

Mijn doel was om de 'onzichtbare' facetten van het hotel te laten zien vanuit het standpunt van een direct bij dit bedrijf betrokkene.

Dit beslaat de mensen die het Hotel leiden, de medewerkers/sters, hun personeel, de kamers, de keuken, en de receptie.

Waarom Hotel de Vassy in Egmond aan zee, dit hotel heeft een lange historie, het is voort gekomen uit een familiepension waar in nu, de vierde generatie, het mooie hotelvak voortzet. Waar iedereen inclusief de fotografe van deze serie – keihard mee moest werken.

Het hotel is nu uitgeroepen tot een van de beste, kleine kust-Hotels World Wide !!! Dit oordeel is geveld door de vele reviews op de site van Booking.com; de waardering is gemiddeld het cijfer 9 !

Vertrekkende gast

De Receptie

Kamer dame

Afruimen ontbijt tafel

De Keuken

Arjan de Jong 'From Here to Wadway' 'Een roadmovie door West-Friesland'

Ik vind van mezelf dat ik een 'alleseter' ben op fotografiegebied. Nou ja alles. Alles behalve model/portret fotografie. Omdat ik een techneut ben, kan ik minder goed omgaan met modellen.

Op de eerste mentoravond liet ik een allegaartje zien van wat ik de afgelopen jaren had gemaakt; van abstract, natuur tot bloemen op aquarelpapier. Op zich wel allemaal kleine projectjes maar ik wilde wat groters aanpakken en had me daarom aangemeld bij de afdelingsmentoraat. Zelf had ik nog geen idee wat ik zou gaan aanpakken maar Harry kwam met de term 'FILMSTILLS'. In eerste instantie dacht ik aan het namaken van bekende scenes uit films zoals Leonardo DiCaprio en Kate Winslet op de boeg van de Titanic. Maar toen begon ik een duidelijk beeld te krijgen van het project wat ik zou aanpakken. Het worden foto's van een (nog) niet gemaakte film. Dus eerst een script schrijven zodat er een verhaallijn in de beelden komt vast te staan om daarna uit te werken. Mijn zwager Jim vond ik bereid om met zijn motor model te staan (dus toch uit die comfortzone). De titel van de serie is geworden 'From Here to Wadway' met als subtitel 'Een roadmovie door West-Friesland'.

Sacha Schaafsma

'mensen en hun hobby'

Hmmmm.....Tja, als ik van te voren wist dat ik een stukje moest schrijven dan???

Maar oké...lets schrijven ligt voor mij net zo ver buiten mijn comfort zone als mensen op de foto te zetten.

Maar ik heb dan uiteindelijk gekozen voor mensen en hun hobby, voor sommige is hun beroep ook een hobby. Het moeilijke vond ik eigenlijk nog het maken van de afspraken. Maar oké als dat gedaan is en je bent er dan, ja dan ging het soms wel vanzelf.

Wel even tijdens de cursus een dikke foto dip gehad, maar met wat steun van Harry en de leden is het toch goed gekomen. Dus dit is mijn serie van mensen en hun hobby.

Marion Dassen

a.k.a (also known as)

Deze cursus heb ik gedaan om mijn vaardigheden te verbeteren, een eigen stijl te ontwikkelen, om buiten mijn comfort zone te stappen, geïnspireerd te worden door de mentor en medecursisten en als stok achter de deur om door te zetten. Het onderwerp voor mijn serie dragqueens lag ver buiten mijn eigen beleavingswereld en kwam bij toeval op mijn pad. De grootste uitdaging was om in het wereldje te komen en mensen bereid te vinden om te poseren. Ook van de transformatie heb ik veel foto's gemaakt. Het was prachtig om te zien, hoe de man niet alleen uiterlijk, maar vaak ook gevoelsmatig en motorisch veranderde in een vrouw. Ik had veel ideeën en begon breed te fotograferen om alle mogelijkheden open te houden. Naarmate de cursus vorderde werd het steeds duidelijker waar ik heen wilde: de relatie tussen de hij en zij. De man achter de vrouw. Hoe kijk je naar jezelf? De een vond zichzelf mooi als vrouw, de ander moest er om gniffelen of vond haar soms een bitch. Een van de reacties: "Zet mij maar voorop, want mijn alter ego vind ik toch minder belangrijk." Omdat de transformatie zo'n drie à vier uur in beslag neemt, had ik tijd voor diepgaande en waardevolle gesprekken. Zonder de cursus had ik dit allemaal nooit aangedurfd. Ik heb mijn photoshop-, belichtings- en portretvaardigheden vergroot, maar vooral prachtige mensen ontmoet.

Met dank aan: Chriss van Doorn a.k.a Alexandra Thorn, Miguel Matias a.k.a Belle Dommage, Frank van der Waals a.k.a DonnaTella Vergatsie, Hildo Groen a.k.a Miss April Summer.

Chriss van Doorn a.k.a Alexandra Thorn

Miguel Matias a.k.a Belle Dommage

Hildo Groen a.k.a Miss April Summer.

Frank van der Waals a.k.a DonnaTella Vergatsie

Gert Schmitz

Van Leiden via Alkmaar naar Delft

Patronen en lijnen maar ook abstracte vormen trekken me erg aan in foto's. Patronen en lijnen zijn onder andere te vinden in architectuur, een onderwerp dat ik daarom graag fotografeer. Teveel informatie op een foto is een valkuil waar ik regelmatig moeite mee heb. Ik heb mezelf deze verdieping dan ook de volgende opdracht gegeven: detail foto's van architectuur, dusdanig gedetailleerd dat een bepaalde mate van abstractie wordt verkregen. In ieder geval mogen de objecten niet meer herkenbaar zijn. Detail foto's bevatten vaak te weinig informatie om sterke beeldverhoudingen weer te geven. Een krachtig weglappende lijn die diepte geeft wordt in detail niet meer dan een schuine lijn. Het wordt hierdoor lastiger om spanning in de foto's te krijgen. Dit bracht mij op het idee om spanning te creëren door de relatie tussen de foto's onderling. Ik stelde mij een matrix voor van een gelijk aantal rijen en kolommen waarbij elke foto een relatie heeft met alle aangrenzende foto's. Na experimenteren met verschillende vormen heb ik gekozen voor rechte relaties waarbij horizontale en verticale lijnverbindingen of vlakrelaties ontstaan. Het resultaat bestaat uit negen foto's in een 3 x 3 matrix weergegeven.

Tijdens mijn zoektocht naar bruikbare architectuur bleek dat in het net gerenoveerde treinstation Alkmaar verschillende materialen worden toegepast, zoals: staal, hout, steen, tegels, aluminium, beton en kunststof. Door constructies van verschillende materialen ontstaan interessante combinaties. Er zijn in Nederland diverse moderne treinstations te vinden met dergelijke constructies. Alle foto's voor deze opdracht heb ik gemaakt in zeven Nederlandse treinstations. Het eindresultaat bestaat uit een selectie detail foto's afkomstig van drie stations.

Thema: Mens en dier

Titel: My friend.

Na mijn vorige mentoraat (2013/2014) - overigens het eerste mentoraat in onze afdeling - besloot ik voor een tweede maal mee te doen. Ditmaal in nauwe samenwerking met Marga, wij zijn 2 dappere vertegenwoordigers van Fotogroep Egmond/Egmond aan zee die bestaat uit 3 personen. Wij besloten beiden een onderwerp te kiezen dat nogal ver van ons af staat; voor mij werd dat dierfotografie. Hoewel ik praktisch mijn hele leven omringd ben door dieren maak ik zelden foto's van hen die ik de moeite waard vind naar buiten te brengen. Deze keer brachten redelijk recente gebeurtenissen rondom het, in zeer korte tijd, afscheid moeten nemen van mijn oude 3 honden en het "wonder" dat er een paar maanden na hun dood een geweldige volwassen hond ons leven binnen stapte en ons leven iedere dag verrijkt, mij op het idee.

Aanvankelijk had ik in de voorbereidende fase het onderwerp "Mens en dier" veel breder getrokken; mijn voorbereidingen in de zomer van 2016 waren bezoeken aan diverse dierentuinen in Noord-Holland. Er stonden bezoeken aan een dierenasiel op het programma; een bezoek aan een bejaardenhuis waar de inwoners hun dieren bij zich mogen houden en nog veel meer. Er werd zelfs een andere camera en een speciaal objectief aangeschaft maar soms worden plannen radicaal door de werkelijkheid ingehaald en sla je een andere hoek om.... Na bovengenoemde "vingeroefeningen" in de voorbereidende fase begon ik voorzichtig eerst maar eens onze nieuwe, viervoetige huisgenoot te fotograferen. Het is bij het fotograferen van de hond Redjah gebleven met als eindresultaat het getoonde drieluik dat ik wil opdragen aan M. & M. voor hun vertrouwen in ons. De serie zal op een ander moment nog wel eens de vorm krijgen die mij aanvankelijk voor ogen stond, een mooi project voor de toekomst.

Will Hoekstra.

Veronica Stroomer

‘Samen onderweg’

Ik houd erg van series maken. Dat kan de ene keer een verhaal zijn, de andere keer losse beelden die een samenhang hebben. Maar altijd is het iets wat in scene is gezet. Ik vind het leuk om mijn eigen werkelijkheid te maken.

Toen ik aan deze serie begon, was het nog niet duidelijk welke kant het zou opgaan. Een grote zak met gekleurde ballen heeft er uiteindelijk voor gezorgd dat het een verhaal is geworden.

Peter van der Voort 'de Volkstuin'

Mijn technische achtergrond en grote belangstelling voor technologie kwam voor

aanvang van deze cursus nadrukkelijk tot uiting in mijn fotografie. Slechts zelden fotografeerde ik mensen. Zeker niet vanwege desinteresse maar veel meer omdat ik altijd een barrière ervaarde bij het maken van persoonlijke foto's. Je komt hiermee wel erg dichtbij mensen en die intimiteit ging ik liever uit de weg. Bij bruggen, fabriekshallen en schepen voelde ik me een stuk veiliger.

Met dit mentoraat ben ik op aanraden van Harry een persoonlijke uitdaging aangegaan om me heel specifiek op mensen en hun bezigheden te richten. Mijn aanvankelijke doel was het fotograferen van mensen die vrijwillig zorg verlenen aan ouderen. Al snel bleek dat ik hierbij niet alleen met mijn eigen barrières te maken had maar ook met die van mijn 'objecten'. Ook privacy afspraken binnen de zorg verhinderden dit project.

Op een zonnige najaar dag liep ik min of meer toevallig een volkstuinten complex op. Er heerste een gezellige bedrijvigheid en dit inspireerde mij tot het maken van enkele foto's. De meeste tuinters wilden wel graag poseren. Ik ben er een aantal keren naar teruggegaan maar een echte serie wilde het nog niet worden. Met ernstige twijfel aan mijn creativiteit gooide ik bijna het bijltje erbij neer. Door peptalk en hulp van medecursisten is het gelukkig niet zo ver gekomen. In een tennis-hal en op de skipiste ging ik weer vol goede moed aan de slag. Ten slotte viel in een werkplaats voor ruwhouten tafels alles nog mooi samen: techniek, fotografie en mensen.

Wat me in het gewone leven meestal vanzelf afgaat, menselijke interactie, bleek een grote uitdaging bij het maken van mijn foto's. Dit mentoraat stimuleerde mij om relaties aan te gaan met mijn fotodoelen, hun vertrouwen te winnen en, niet in de laatste plaats, hierbij ook een stuk van mezelf te laten zien. Mijn serie is uiteindelijk toch opgebouwd uit foto's van mensen aan het werk op het volkstuintencomplex.

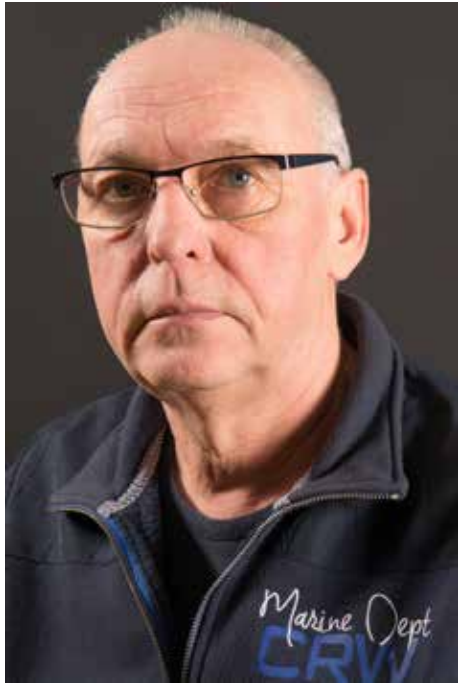
Melanie Schaafsma

'the Witch'

Toen ik aan deze Verdieping begon had ik als thema sprookjes of foto's met een sprookjesachtige sfeer. In mijn hoofd had ik wel de ideeën maar dan moet dit nog omgezet worden naar een foto. Iets waar ik behoorlijk tegen aan liep, o.a. door tijd, druk gezin en het verkeerde seizoen.....Maar langzaam via wat omwegen ontstond er langzamerhand een serie wat de kant op ging naar het occulte. Sobere foto's met mijn dochter als model. De uitdaging was om het licht en de omstandigheden elke keer hetzelfde te krijgen. Uiteindelijk kijk ik terug op een Verdieping waar ik juist door de struikelblokken veel van geleerd heb. De serie is een afspiegeling van mezelf geworden

Bas Versteeg

‘mannen in opvallende werkkleding’

Het maken van een serie heb ik nog niet eerder gedaan. Wel het samenstellen van een audio-visuels, maar niet als losse foto's in een serie met een thema en een onderlinge samenhang. Voor dit mentoraat had ik voor mijzelf straatfotografie in gedachten. Hiervoor had ik wel al drie foto's, maar kon deze reeks niet volmaken, omdat ik hiervoor afhankelijk was er toevallig tegenaan te lopen.

Straatfotografie en met name het fotograferen van mensen in het openbaar vond ik eng en was misschien ook daarom niet mijn ding. Na een tweetal cursussen avonden begonnen zich diverse mogelijkheden af te tekenen. Wel was mij geadviseerd om, dichtbij de mensen te gaan fotograferen. Dit doende begon ik het steeds leuker in te vinden. Met een grap en een grol lieten de mensen zich portretteren. Mijn opmerkingen waren ook van "let niet op mij en doe maar waar je mee bezig bent". Na een aantal van de opties, zoals, eenlingen en sfeer te hebben overwogen is de keuze gevallen op mannen in opvallende werkkleding. Hier het resultaat.

Daniëlle Corstens 'een Eitje'

Vanuit de schilderkunst heb ik altijd een fascinatie gehad met het surrealisme. Grote voorbeelden voor mij vanuit die stroming zijn o.a. Salvador Dali en Rene Margritte.

“Het surrealisme ontkent de voor de hand liggende werkelijkheid, maar zoekt elders, in de onontgonnen gebieden van de menselijke geest, een andere werkelijkheid. Het onderbewuste en de droom worden de bronnen voor een nieuwe creatieve verbeeldingskracht.”

Echter in de schilderkunst heb je veel meer vrijheid dan in de fotografie. Je wordt niet belemmerd door allerlei technische aspecten. Voorwerpen schilder je op het doek waar je maar wil, zonder dat je beperkt wordt en allerlei moeilijke constructies moet ontwerpen en bouwen.

Ik ben altijd op zoek naar vervreemding in fotografie. Dit kan zijn door het gebruik van speciale lenzen, gebruik van spiegels, vreemde voorwerpen etc.

Op een zoektocht op het internet naar inspirerende fotografen kwam ik de fotograaf Tommy Ingberg tegen. Het fascineerde mij hoe hij het medium fotografie wist te gebruiken om surrealistische beelden te creëren, waarin rust en symboliek de boventoon voeren.

Dat wilde ik ook. Om dit te realiseren moest ik echter een enorme omslag maken en mij verdiepen in het medium photoshop. Datgene waar ik mij jaren tegen heb verzet, immers “een mooie beeld moet je kunnen maken zonder photoshop, anders is het geen fotografie meer” werd nu mijn uitdaging.

Na vele tutorials te bekijken op you tube ben ik de uitdaging aan gegaan. “keep it simpel” kreeg ik als advies en “laat de techniek je fantasie en creativiteit niet in de weg staan”.

Wijze woorden, het werd een “Eitje”.

Blijft de vraag? Is het creëren van een beeld met behulp van photoshop, waarbij je alle aspecten van een foto kan aanpassen en manipuleren nog fotografie? Mijn antwoord daarop is “nee”.

Een uitdaging was het en blijft het nog steeds. Een enorme inspirerende reis en het smaakt naar meer.

Colofon

Deze uitgave bevat foto's van 'het Mentoraat 2016 -2017'

Organisatie: Fotobond afdeling Noord-Holland noord.

Mentor: Harry Sikkenk.

Samenstelling en ontwerp: Harry Sikkenk

Drukwerk: **Multicopy** the communication company.

Fotobond afdeling Noord-Holland noord

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming geheel of gedeeltelijk openbaar worden gemaakt of verveelvoudigd.

De fotograaf blijft te allen tijde verantwoordelijk voor zijn of haar fotowerk.

FOTOBOND
NEDERLANDS CENTRUM
VRIJETIJDsfotografie
AFDELING NOORD-HOLLAND NOORD